

[Anna Westergaard.]

en Indsnævring af den Kreds af Kvinder, fra hvilken de kvindelige Repræsentanter vælges, og dermed en noget ensidig Repræsentation af Kvinder i Ungdomsskolens Arbejde, som jeg ikke synes Ungdomsskolen som Helhed kan være tjent med. Det er helt naturligt, at Husholdningsorganisationerne skal være med i Nævnene, men jeg vil dog pege paa, at der ved Ungdomsskolens Planlæggelse og Gennemførelse ogsaa er Brug for anden kvindelig Indsigt, af pædagogisk og af samfundsmæssig Art. Vi har jo alle den Erfaring, at Kvinders Indsats i vort almindelige Skolevæsen har betydet og betyder uendelig meget for vor Skole og vort Samfund, og jeg vil mene, at man, som det oprindeligt var foreslaaet, burde have bibeholdt en vis Sikring af, at Kvinderne fik en alsidig Medvirken paa bredest mulig Basis, ikke for Kvindernes Skyld, men for Ungdomsskolens Skyld, for det er den, der vil tage Skade, hvis man nu i Praksis Landet over paa Grundlag af netop den foretagne Ændring vrager den alsidige og intensive Medvirken af Kvinderne, som denne Skole for unge Kvinder og Mænd ikke bør undvære. Jeg udtrykker Haabet om, at de foretagne Ændringer ikke vil medføre en saadan Udvikling.

I øvrigt skal jeg igen fremhæve, at der ved det foreliggende Lovforslag gøres en stor Indsats for den danske Ungdom og dermed for vort Lands Fremtid. Jeg haaber, at denne Indsats i lige Grad maa komme de unge Kvinder og de unge Mænd til gode, og jeg lykønsker den højtærede Undervisningsminister til, at han har været den førende Kraft i denne store Sag. Jeg anbefaler paa Det radikale Venstres Vegne Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker Ordførerne for den Forstaaelse og Interesse, de har vist dette Forslag — jeg kunde næsten sige den Varme, hvormed de har talt de unges Sag, som det her drejer sig om.

Det er rigtigt, som det er fremhævet, at Forslaget er et Forsøg, og derfor tror jeg ogsaa, det er klogt, at man ikke lægger Undervisningen i for faste Rammer; der maa være Muligheder for at prøve sig frem. Det er ogsaa Begrundelsen for, at man i Bestemmelserne om, hvilke Fag der skal tages ind i Undervisningen, ikke lægger noget alt for fast. Men naar man deroverfor har sagt, at der med Halvdelen af Timerne fastlagt til de praktisk betonedede Fag bliver for lidt Plads for den almene Undervisning,

maa jeg sige, at det har været et Hovedsynspunkt ved dette Forslags Behandling baade i Ungdomsskoleudvalget og under Drøftelsen i Folketinget, at man herigennem skulde markere, at denne Skole havde sin særlige Form. Hvis vi lader det være en rent almen Undervisning, vil denne Skole ikke afvige væsentligt fra den almene Aftenskoleundervisning; det er egentlig ikke den Undervisning, vi tilstræber. Det er meget ønskeligt, om man i Undervisningen af den Ungdom, der her er Tale om, kunde faa noget mere alment ind, om man kunde gøre de unge interesserede i Samfundsspørgsmaal, aandelige og kulturelle Spørgsmaal. Men den første Betingelse, og det væsentligste, er nu at faa de unge til at møde. Man maa regne med, at den Kreds, man henvender sig til her, er de unge, som gennem mange Aar har haft Mulighed for at melde sig til Undervisning af almen Karakter i Aftenskolen og til Ungdomsundervisning af forskellig Art, men som ikke har gjort det. Men det har vist sig, at de Steder, hvor man har sat Arbejdet i Gang paa dette praktisk betonedede Grundlag, har man været i Stand til at interessere unge, som man ikke kunde interessere hverken for Samfundslære eller for noget andet. Jeg tror derfor, det er rigtigt at samle Opgaven om det praktisk betonedede. Jeg vil gøre opmærksom paa, at man meget vel gennem Undervisning i rent praktiske Spørgsmaal kan styrke Karakteren og hos de unge vække Interessen for at komme i Forbindelse med andre Ting end dem, der fremgaar af de rent praktiske Spørgsmaal, som man drøfter i en saadan Time. Udgangspunktet for denne Skoleform er, at den skal have sin særlige Karakter som en praktisk betonet Skole, og Formaålet maa først og fremmest være at lægge Undervisningen saaledes til Rette, at man kan komme i Forbindelse med de Kredse, som man ikke hidtil har haft nogen Mulighed for at komme i Forbindelse med. Man maa da anvende de Midler, som i det praktiske Liv har vist sig egnede til at vække Interesse i denne Kreds af unge for Spørgsmaalet i det hele, og jeg tror, at man bedst kan gøre det ved at give Undervisningen en Form som den, der er foreslaaet; for noget, der interesserer alle unge, selv om de maaske ikke har saa mange andre Interesser, er det praktiske Arbejde, de staar i, og de praktiske Ting, som de ser for deres Øjne hver Dag.

Det har ogsaa været nævnt, at det Minimumstimetal, som er foreslaaet, 150 Timer, var for lavt. Men det er jo et Minimumstimetal, og en Forhøjelse af dette Mini-